

መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ዝተቐበሎ ሓሳሪ መከራ፣ ንኣና ትሩፋት ዘምጽአልናን፣ ኣብ እምነትናን ተሰፋናን ፍቕርናን ዘሰብዮናን ዝቐድሰናን ምዃኑ ዘጠራጥር ኣይኮነን። “ከምዚ ከማና ብኹሉ ተፈተነ፣ ግናኽ ኃጢአት ኣይገበረን፣ ስለዚ ብድንገምና ክድንገጸልና ዘይክእል ሊቀ ካህናት ኣይኮነን። እምበኣር ምሕረት ምእንቲ ክንቅበል፣ ብጊዜ ጸባዎን ንረድኤትና ዚኸውን ጸጋ ክንረክብ ብትብዓት ናብቲ ጸጋ እንረኽብሎ ዙፋን ኣምላኽ ንቕረብ” (ዕብ 4:15-16)። ሕማማትን ሞትን ትንሣኤን መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንምድራውን ዘለዓለማውን ሕይወትና ዘራኽብና ደድኻት ድልድል እዩ። በዚ ምክንያት ከኣ፣ “ነኣምን ነኣምን ነኣምን፣ ሕማም ለዘኣይሓምም፣ ርግዘተ ገህቲ ነኣምን፣ ወቅንዎተ እደዊሁ ነኣምን፣ ዩ ዩ ዩ፣ ነኣምን ሞተ ወትንሣኤሁ”፣ ናይ’ቲ ዘይሣቐ ሥቓይ ነኣምን ኣሎና፣ መውጋእቲ ጉድኑ ነኣምን፣ ምሽንካር ኣእዳዉ ነኣምን፣ ሞቲን ትንሣኤኡን ነኣምን (ዓርቢ ስቕለት ዘግቢ) ብምባል፣ ብምስጢር ፋሲካ፣ ማለት ብሰቓይን ሞትን ትንሣኤን ዕርገትን፣ መድኃኒናን ጉይታታን ኣምላኽናን ኢየሱስ ክርስቶስ ካብ ሰቓይ ምድራዊ ሕይወት ናብ ሓገስ ዘለዓለማዊ ሕይወት ከምእተሳገርና ነረጋግጽ። ማኅሌት ዘፋሲካ ከምዘብሎ፣ “ፋሲካ ብሂል ማዕዶት፣ እሰመ ዐደዉ እግዚእን እምን ውሳተ ሕይወት”፣ ጉይታና ካብ ሞት ናብ ሕይወት ሰለዘተሳገረ፣ ፋሲካ ማለት ምስጋር ማለት እዩ። ኣብዚ ምድሪ እዚ እንነብር ሕይወት ተጋድሎን ሰቓይን ብትሩፋት እቲ በጃና ዝተሳቐየን ዝሞተን ዝተንሥኡን ክርስቶስ ጉደና ዘለዓለማዊ ሕይወት ከፊቱልና እዩ።

ኣብ ጊዜ መስዋዕተ ቅዳሴና ከኣ ካህን ኣብ ጊዜ ንባብ ወንጌል፣ ማቴዎስ፣ ማርቆስ፣ ሉቃስ ዝጸሓፎ፣ ቅዱስ ወንጌል ምስ በሉ፣ ነፍስ ወከፍና፣ “ሰብሓት ለክ ክርስቶስ እግዚእ ወኣምላክኦ ኩሎ ጊዜ” (መጽሓፈ ቅዱስ)፣ ኣ ክርስቶስ ጉይታይን ኣምላኽይን፣ ኩሎ ጊዜ ክብሪ ነኣኻ ይኹን፣ እናበለ ብዜማ ይምልሰ። እዚ ከኣ ኣሰር እቲ ንመጀመርያ ጊዜ፣ “ጉይታይን ኣምላኽይን” (ዮሐ 20:28) ዝበለ ቅዱስ ቶማስ ሓዋርያ ተኸቲልና፣ ኣብቲ ንሞት ኣሸነፋ ዝተንሥኡ ክርስቶስ ዘሎና ዓቢይ እምነት ንምግላጽ ኢና እንደግሞ። ኢየሱስ ካብ ሙታን ምስ ተንሥኡ፣ ነታ ቀዳመይቲ ምስክር ትንሣኤኡ ክትከውን ዝተዓደለት ማርያም መግደላዊት፣ “ገና ናብ ኣቦይ ሰለዘይዓረግኩ ኣይትተንክይኒ፣ ግናኽ ናብ ኣንዎተይ ኪዲ እም፣ ‘ናብ ኣቦይን ኣቦኹምን፣ ናብ ኣምላኽይን ኣምላኽኩምን እዓርግ ኣሎኹ’ በልዮም፣ በላ” (ዮሐ 20:17-18)። ንሳ ደማ ከምቲ ጉይታ ዝበላ፣ ብሕይወቱ ከምዘረአዮቶን ነቲ ከተብጽሓሎም ዝነገራን ከይዳ ኣበሠራቶም።

ንሕና ግና፣ ድሮ ደቂ ትንሣኤ ስለዘኸንና፣ ነቲ ንሞት ዘሸነፈ ክርስቶስ፣ “ለክ ኃይል፣ ክብር ወሰብሓት ወዕዘዝ ለዓለም ዓለም”፣ “ሰብሓት ለክ ክርስቶስ እግዚእ ወኣምላክኦ ኩሎ ጊዜ”! እናበልና ከምልኻን፣ ክንውድሶን፣ ከንኹብርን ዕድል ኣሎና። ቅዱስ ጳውሎስ ኣብቲ ናብ ሱብ ፊሊጵስቶስ ዝጸሓፎ መልእኽቱ፣ ኢየሱስ “ኸእሱ ትሕት ብምባል ክሳብ ጥት፣ ኣረ እኒ ደኣ ክሳብ ኣብ መስቀል ሙማት ተኣዘዙ፣ ስለዚ እውን ኣምላኽ፣ ልዕሊ ኩሎ ልዕል ኣበሎ፣ ልዕሊ ኩሎ ስም ዝኾነ ስም ከኣ ሃዩ። ስለዚ ንክብሪ ስም ኢየሱስ፣ ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን ዘሎ ኩሎ ፍጥረት፣ ብብርኩ ክምብርኩኽ እዩ። ንክብሪ እግዚኣብሔር ኣቦ ከኣ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ጉይታ ከምዘኾነ ብጋህዲ ክእመን እዩ” (ፊል 2:8-11) ይብል። እቲ ፍጹም ሱብን ፍጹም ኣምላኽን ዝኾነ መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንኃይልታት ጸልማት ኣሸነፋ ብክብሪ ኣብ የማን ኣቦኡ ተቐሚጦ ንጉሥ ሰማይን ምድርን ኮይኑ እዩ። ስለዚ ንኣና ምእንቲ ክሕሸና፣ ምስ እግዚኣብሔር ኣቦን መንፈስ ቅዱስን ክብርን ምስጋናን ኣምልኻን ከንቕርብሎ ግቡእ እዩ። እዚ ኣምልኻን፣ ክብርን ምስጋናን ግን ብቃል ጥራይ ዘይኮነ ብልቢ ብግብሪ ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ከንጸባርቕ የድሊ። ቅዱስ ያዕቆብ ኣብ መልእኽቱ፣ “እምነት ምግባር እንተዘይብላስ ንርእሳ ምውቲ እዩ” (ያዕ 2:17) ከምዘበሎ፣ ንመንስኤ ሙታን ክርስቶስ ትርጉም ዘለዎ ክብርን ምስጋናን ከንቕርብ እንተኮይንና ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ከንጸባርቕ ኣድላዩ እዩ።

ኣብ መጽሓፍ ራእይ ዮሐንስ፣ ዝዚ ምእንታና ብሰቓይን ሞትን ሓሊፋ ናብ ትንሣኤን ክብርን ዝተሳገረ ገንሸል ፋሲካና ዝኾነ መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኣመልኪቱ፣ “ኣብ ዙርያ እቲ ዙፋን እቶም ኣርባዕተ እንሰሳን እቶም ኣሕሎቕን ከም ድምጺ ብዙኃት መላእኽቲ ሰማዕቲ፣ ቀጽሮም ደማ ኣእላፍ ጊዜ ኣእላፍ፣ ኣሸሓት ጊዜውን ኣሸሓት፣ ዓው ብዘበለ ደምጺ፣ እቲ ዝተሓርደ ገንሸል፣ ሥልጣን፣ ሁለቲ፣ ጥቡብ፣ ኃይሊ፣ ክብሪ ግርማ ክቕበል ብቐዕ እዩ” በሎ። እቶም ኣብ ሰማይን ኣብ ምድርን፣ ኣብ ትሕት ምድርን ኣብ ባሕርን ኣብኣቶም ዘለዉ ኩሎም ፍጡራን ደማ ‘ውዳሴን ክብርን፣ ግርማን ሥልጣንን፣ ነቲ ኣብ ዙፋን ተቐሚጦ ዘሎን፣ ነቲ ገንሸልን ይኹን’ ክብሉ ክለዉ ሰማዕቲ። እቶም ኣርባዕተ እንሰሳ ከኣ ‘ኣሚን’ በሎ። እቶም ኣሕሎቕ’ውን ፍግም ኢሎም ሰገዱ” (ራእ 5:11-14)። ንሕናውን፣ ከምቶም ካህናት ሰማይን፣ መላእኽትን ቅዱሳንን ዝዚ ንሞት ኣሸነፋ መንገዲ ዘለዓለማዊ ሕይወት ዝኸፈተልና መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ፣ “ለክ ኃይል፣ ክብር ወሰብሓት ወዕዘዝ ለዓለም ዓለም”፣ “ሰብሓት ለክ ክርስቶስ እግዚእ ወኣምላክኦ ኩሎ ጊዜ”፣ እናበልና፣ ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና፣ ብጊዜ መስዋዕተ ቅዳሴ፣ ሰግደት ቅዱስ ቍርባን፣ ጸሎተ ሰዓታት፣ ዋዜማ፣ ማኅሌት፣ ኣብ ኩሎ ናይ ግልን ናይ ኃባርን ግብረ ኣምልኻን ጸሎትናን፣ ምህልላና፣ ክንሰግደሎን፣ ክንውድሶን ከስመሰግናን ክንልምናን ይግባእ። ነቲ ንሕና ሰላም ምእንቲ ክንረክብ ኩሎ መቐጻዕቲ ናብኡ ዝወረደ ንሕናውን ብሰምብራቲ ዝሓወና ንጉሠ ሰላም መድኃኒ ዓለም፣ ኣብ ሃገርናን ኣብ ምሉእ ዓለምን ውግእን ወረ ውግእን ኣርሒቕ ሰላም ከንግሰልና፣ ነፍስ ወከፍና “ኣ ጉይታ፣ ኣነ ኣኣምን፣ ኣነ እሰግድ፣ ኣነ ተሰፋ እጉብር፣ እፈትወካ እደልዮካ፣ ምሳኻ ሓደ ግበረኒ፣ እንካባይ እውን ኣይተፈሰ” ይበሎ። “ኣማን በጊማን ተንሥኡ እምን ሙታን”! ክብሪ ሰብሓት ሰግደት፣ ምስጋና፣ ንእኡ ዝተገብአ እዩ። ቡሩኽ ሰሙኻ ሕማማትን በዓል ትንሣኤን ይግበረልና። ኣሚን።

* *Immanuel*
ኣብኻ መግሥተኣብ ተሰፋማርያም
ሊቀጳጳሳት ዘበኣሥመራ

